

Fitxa tècnica

Guió Fadette Drouard, Mounia Meddour **Música** Rob **Fotografia** Léo Lefèvre **Interpretació** Lyna Khoudri, Shirine Boutella, Amira Hilda Douaouda Marwan Zeghib... **Durada** 106 min **Gènere** Ficció **Llengües** Francès i àrab, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Algèria, 1997. El país està en mans de grups terroristes que busquen instaurar un estat islàmic i retrògrad. Les dones són les que més es veuen afectades per les seves noves lleis, amb les quals els líders busquen controlar els seus cossos i la seva manera de comportar-se en societat. Quan la situació comença a anar més enllà del que les dones poden suportar, la Nedjma, una jove estudiant a qui l'apassiona el món de la moda, decideix defensar les noies adolescents celebrant un certamen de moda que desafia totes les normes establertes. (Filmaffinity)

Crítica

17/05/2019 - CANES 2019: 2019.05.17 - Amb el seu primer llargmetratge, Mounia Meddour mostra els moments més ombrívols de la guerra bruta a Alger des del punt de vista d'una jove àvida de llibertat

"Obeeix o ja ho veuràs". Als anys 90, la guerra bruta que enfronta el govern i l'islamisme afecta tota la societat algeriana. **Mounia Meddour**, basant-se en els seus propis records, ens mostra aquesta època ombrívola a través dels ulls d'una jove plena d'energia i esperança. El primer llargmetratge de la directora algeriana, **Papicha**, va ser presentat a la secció Un Certain Regard del 72è Festival de Canes.

La Nedjma (**Lyna Khoudri**), la *Papicha* ("noia maca", en algerià) que dona nom a la pel·lícula, és una estudiant universitària de tercer de Francès, de caràcter indomable i que no dubta a transgredir les normes per gaudir de la seva passió per la moda. A la nit, la seva amiga Wassila (**Shirine Boutella**) i ella, amb la complicitat del guàrdia que mira cap a un altre costat, s'escapen del campus universitari on viuen i agafen un taxi fins a una discoteca on venen els seus vestits als lavabos. Pel camí, es maquillen, fumen i ballen al ritme de la música, posant-se ràpidament el hijab quan passen per un control militar de carretera. L'ambient a Alger és ombrívol; la ràdio no fa més que enumerar atemptats; els murs estan plens de cartells apel·lant a l'ús del hijab; a les universitats, grups d'integristes envaeixen les classes acusant els professors de "pervertir les ments dels joves"; i cada vegada són més els que volen exiliar-se.

Però la Nedjma no vol marxar del país que estima i no es deixa acovardir pel discurs masclista, tant ella com la Wassila són més de camisa de dormir de puntes i tanga de lleopard; i no dubten a burlar-se afectuosament de la seva companya d'habitació, la pia Samira (**Amira Hilda Douaouda**). Però aquesta actitud fanfarrona es veurà interrompuda violentament per l'assassinat de la germana de la Nedjma, una periodista compromesa. Destrossada, però negant-se a oblidar els seus ideals, la *Papicha* decideix organitzar al campus universitari una desfilada de moda de haiks (una peça rectangular que cobreix tot el cos). A mesura que s'acosta el gran dia, els advertiments i les amenaces se succeeixen: "cobreix-te abans que el que et tapi sigui un sudari".

Aquest retrat feminista ens sedueix per la seva energia, la seva frescor i el carisma de la seva actriu principal; sense buscar grans matisos, la pel·lícula aconsegueix representar fidelment l'angoixant clima d'Algèria als anys 90: els matrimonis concertats, la incessant escalada de violència o l'opressió que pateixen les dones, principals víctimes de l'adoctrinament ("les concentracions de dones els divendres, són pecat"). La representació d'una joventut davant la disjuntiva de l'exili o el sofriment i la determinació d'una jove heroïna infatigable creen una pel·lícula senzilla i efectiva el tema principal de la qual, ja un clàssic (representat a *Mustang*, per exemple), és un bonic homenatge a aquells que perseveren davant l'adversitat i somien un món millor.

“Papicha”: premis i seleccions principals

Festival de Canes 2019: nominada al premi Un Certain Regard

Festival Internacional de Cinema d'El Gouna 2019: premi a la millor pel·lícula àrab i nominada al Golden Star

Festival Internacional de Cinema de Valladolid 2019: nominada a l'Espiga d'Or com a millor pel·lícula

Mounia Meddour

Filmografia com a directora

2019 *Papicha*

2012 *Edwige* (curt) (com a Mounia Meddour Gens)

2011 *Cinéma algérien, un nouveau souffle* (documental)

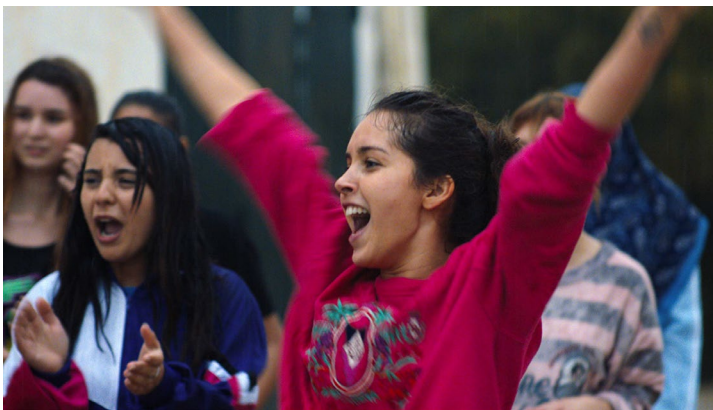
2010 *La cuisine en héritage* (documental) (com a Mounia Meddour Gens)

Biografia

Guionista, directora de cinema i coproductora algeriana.

Mounia Meddour va néixer i es va criar a Algèria. Als 18 anys, es va traslladar a França amb la seva família a causa de les amenaces de mort que van rebre durant la guerra civil algeriana. Va estudiar periodisme abans d'incorporar-se a la direcció del programa d'estiu a La Fémis de París. El seu primer curtmetratge, *Edwige* (2011), va guanyar el premi Ciné al Festival de Saint-Jean-de-Luz, el premi de curtmetratge UniFrance i va participar en diversos festivals, incloent-hi el Festival Internacional de Cinema de Dubai. *Papicha* (2019) és el seu primer llargmetratge.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

